

**Національний університет
біоресурсів
природокористування
України**

**Міністерство освіти і науки України
Інститут модернізації змісту освіти
Міністерство аграрної політики та продовольства України
Національний університет біоресурсів і природокористування України
Державне агентство рибного господарства України
Посольство Франції в Україні
Бюджетна установа «Методично-технологічний центр з аквакультури»
Міжнародний інноваційний центр
Батумський державний університет імені Шота Руставелі (Грузія)
Національний інститут економічних досліджень (Грузія)
Французька асоціація «Дружба без кордонів» (Франція)**

**КОНКУРЕНТНОСПРОМОЖНІСТЬ
АГРАРНОГО СЕКТОРУ
В УМОВАХ ФУНКЦІОНУВАННЯ
ЗОНИ ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ
З ЄВРОПЕЙСЬКИМ СОЮЗОМ**

ПРОГРАМА

II Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції

**11 квітня 2019 року
з нагоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки
Національного університету біоресурсів
і природокористування України**

м. Київ

ПРОГРАМНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Кваша С. М., проректор з навчальної і виховної роботи, голова оргкомітету;

Гечбаія Б. Н., доктор економіки, асоційований професор Батумського державного університету імені Шота Руставелі, директор департаменту управління бізнесу, член-кореспондент Академії Наук Бізнесу Грузії, співголова оргкомітету (за згодою);

Діброва А. Д., декан економічного факультету, професор кафедри глобальної економіки; **Вдовенко Н. М.**, доктор економічних наук, завідувач кафедри глобальної економіки; **Андре Торр**, директор по дослідженням департаменту SAD-APT, AgroParisTech, м. Париж, (за згодою);

Коженювські Л. Ф., президент Європейської Асоціації наук з Безпеки, Польща (за згодою).

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Богач Л. В., кандидат економічних наук, старший викладач кафедри глобальної економіки;

Вдовенко Н. М., доктор економічних наук, завідувач кафедри глобальної економіки; **Кірейцева О. В.**, кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки; **Коробова Н. М.**, доцент кафедри глобальної економіки, кандидат економічних наук; **Михальчишина Л. Г.**, кандидат економічних наук, старший викладач кафедри глобальної економіки;

Наконечна К. В., кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки;

Павленко М. М., асистент кафедри глобальної економіки.

/

ТЕХНІЧНІ СЕКРЕТАРІ

Гераймович В. Л., кандидат економічних наук, доцент кафедри глобальної економіки;

Медвідь Г. С., лаборант кафедри глобальної економіки.

ПОРЯДОК РОБОТИ КОНФЕРЕНЦІЇ

11 квітня 2019 рік

9.00-10.00	реєстрація учасників <i>(10 корпус, фойє 3 поверх)</i>
10.00-12.00	пленарне засідання <i>(зала 232)</i>
12.00-13.00	перерва на обід <i>(їдальня університету корпусу 10, буфети)</i>
13.00-17.00	секційні засідання <i>(ауд. 513-а, 304, 315, 408)</i>
17.00	підведення підсумків, закриття конференції

РЕГЛАМЕНТ

Доповідь на пленарному засіданні – 10 хв.

Доповідь на секційному засіданні – 5 – 10 хв. Дискусія – 5 хв.

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ ВІДКРИТТЯ КОНФЕРЕНЦІЇ.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Кваша С. М., Трокоз Ю. В.

Звіт про глобальну конкурентоспроможність – інструмент державно-приватного співробітництва

Доповіді на пленарному засіданні

Тсіклашвілі Н. Г., Парфенюк М. А., Махиборода К. В.

Організаційно-економічні та інформаційно-маркетингові передумови механізму державного регулювання розвитку ринку продукції аквакультури

Granzan Alexis, Kyiretseva O. V.

La régulation des marchés fonciers en Europe

Бабунашвілі Т. М., Павленко І. І., Дмитришин Р. А.

Державна політика регіонального розвитку рибного господарства та аквакультури України в нових умовах функціонування національної економіки

Гечбаія Б. Н., Павленко М. М.

Парадигмальні складові сучасних тенденцій розвитку ринку зерна при формуванні ринкової рівноваги

Курмаєв П. Ю., Вдовенко Н. М., Сіненко І. О.

Механізми регулювання рибальства та аквакультури

Гуменюк І. Л.

Рівень економічної свободи України

Шарило Ю. Є., Деренько О. О.

Сучасна політика ціноутворення на продукцію рибного господарства та аквакультури

Heraimovych V. L.

New priorities of the European Union for 2014–2020: strategic directions for Ukraine's agricultural sphere development

Богач Л. В.

Механізм регулювання земельних відносин в аграрному секторі України

<p style="text-align: center;"><i>Секція 1</i></p> <p><i>Волонтир Л. О. Герасимів З. М. Гудзенко Н. М. Гурська І. С. Замора О. І. Зелінська О. В. Качуровський С. В. Киш Л. М. Коркушко О. Н. Македон Г. М. Михальчишина Л. Г. Наконечна К. В. Потапова Н. А. Томашевська О. А. Томчук О. Ф., Кафлевська С. Г. Ушкаленко І. М. Федуняк І. О. Фіщук Н. Ю. Ярема Л. В.</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Секція 2</i></p> <p><i>Аль-Хатіб Вісам Ахмад Мохаммад Бурко К. В. Потанов О. С. Жилін О. В. Селіверст В. О. Чміль А. С. Ярославський А. О. Акульонок О. І. Андрійчук О. Г. Байдачний О. В. Белікова В. О. Бірченко В. В. Блинська І. В. Іванчук Я. О. Вознюк Р. Р. Гавриленко С. В. Юхименко А. С.</i></p>
<p style="text-align: center;"><i>Секція 3</i></p> <p><i>Гальчук Н. В. Гапон О. Ю. Гаркуша В. П. Гирич Є. А. Дубович І. О. Задорожній М. В. Захарчук М. Ю. Костко О. В. Костирко К. В. Лактіонов А. А. Левадній В. Г. Левенець Я. Ю. Медведко Л. К. Мельник А. Є. Меркулова І. Р. Михайловський М. С. Мурга М. І. Оліфіренко А. І. Омельченко Н. В. Омельчук Ю. В. Павлюк К. В. Пилипенко Н. Є. Пилипченко М. В. Тіхончик О. С. Трутенко К. В. Уракова М. А. Фетісова І. Ю. Фурман А. В. Черненко А. О. Чорноброва І. В. Шикерук К. С.</i></p>	<p style="text-align: center;"><i>Секція 4</i></p> <p><i>Голишикіна Д. Д. Грабик О. В. Горовець К. С. Дере'вянко О. С. Дехтярчук О. О. Захарчук А. М. Кентеш В. В. Корсун Ю. В. Лисіков Є. П. Листопад В. В. Лужанський М. В. Ляшкова Ю. О. Мазур Б. Д. Марченко Ю. П. Матвійчук М. П. Онисько Є. М. Островська Г. В. Павленко Л. В. Рибка Є. О. Рудик К. В. Семко А. О. Сич І. В. Степанська В. П. Ступерська Н. М. Слепченко П. П. Прусська О. О. Судик С. В. Федів І. В. Лук'яно К. І. Залізко А. О.</i></p>

*Щур Н. Р.
Якуніна В. О.*

*Тарасова А. О.
Чорнуха В. Ю.
Чумак М. В.
Швець Є. Г.
Шевчук О. В.*

Сертифікат

учасника II Міжнародної науково-практичної конференції
«Конкурентоспроможність аграрного сектору в умовах
функціонування Зони вільної торгівлі з Європейським Союзом»
з нагоди святкування 5-ти річчя
кафедри глобальної економіки

Національного університету біоресурсів і природокористування України

Томанова Т.

Київ, 11 квітня 2014 р.

Директор Науково-дослідного
інституту економіки і менеджменту
НУБП України
доктор економічних наук, професор

М. П. Таланчук

Ефективність логістики як фактор забезпечення конкурентоспроможності підприємств Потапова Н.А.

Конкуренція є рушійною силою розвитку бізнесу та суспільства в цілому. Основними категоріями (або похідними від них) в теорії конкуренції є: конкуренція, конкурентна перевага, конкурентоспроможність та забезпечення конкурентоспроможності. Однією із класичних підходів методологічного обґрунтування конкуренції є теорія цінностей. Конкуренція - це процес управління власними конкурентними перевагами для отримання перемоги в боротьбі за задоволення своїх потреб з конкурентами у рамках чинного законодавства. Конкурентна перевага розглядається як ексклюзивна цінність, якою володіє підприємство та завдяки якій має перевагу перед конкурентами. Фактори конкурентної переваги поділяють на: матеріальні або віртуальні; базисні або другорядні; зі спрямуванням на підвищення якості, або на ресурсозбереження; стратегічні або тактичні; технічні, економічні, організаційні, психологічні, природно-кліматичні й т.п. Конкурентоспроможність є властивістю об'єкта, що проявляється на рівні реального або потенційного задоволення ним потреби на даному ринку порівняно з аналогічними об'єктами. Її рівень визначає здатність об'єкта знаходитись в конкурентному середовищі. Система забезпечення конкурентоспроможності базується на законах економіки, наукових підходах, принципах і методах управління з метою отримання досягнень конкурентоспроможності даного об'єкта. Кінцева мета системи забезпечення конкурентоспроможності країни є досягненням високого рівня добробуту населення. Фактори проведення (природні, матеріальні, трудові, фінансові ресурси) є коштом знаходження й реалізації конкурентних переваг, а стратегічний маркетинг і інноваційний менеджмент інструментом досягнення мети.

Розуміння конкурентоспроможності підприємства трактується фахівцями по-різному. Термін „конкуренція” походить від латинського слова „conspicere,, що означає „зіштовхуюсь”. Конкурентоспроможність – це реальна і потенційна можливості підприємств в існуючих для них умовах проектувати, виготовляти та реалізовувати товари, що за ціновими та неціновими характеристиками є привабливішими для споживачів, ніж товари їхніх конкурентів. Визначений авторитет в галузі конкуренції М. Портер, висновки якого обґрунтовуються результатами багатьох досліджень досягнення і збереження конкурентної переваги, вважає, що підприємства попереджають своїх суперників, якщо мають міцну конкурентну перевагу. В країнах з ринковою економікою конкурентоспроможність підприємства є результатом переплетіння факторів, породженим перспективним розвитком продуктивних сил, які відображають результати політики великих монополій в боротьбі за якість, ринки збуту і отримання прибутку. Дослідження конкурентоспроможності підприємства в умовах економічної ситуації, яка склалася в Україні, дає змогу розглядати її як комплексну характеристику потенціальних можливостей забезпечення конкурентних переваг в перспективі. Джерелами конкурентних переваг є прогресивна організаційно-технологічна і соціально-економічна база підприємства, вміння аналізувати та своєчасно здійснювати заходи щодо укріплення конкурентних переваг. Конкуренція має негативні та позитивні риси. Тривалий час в нашій країні робився наголос в основному на негативних наслідках конкуренції: витіснення дрібних виробників великим капіталом, розорення одних і збагачення інших, посилення соціальної несправедливості, значне зростання майнової диференціації населення, загострення безробіття, інфляція тощо. В умовах адміністративно-командної системи у практиці господарювання конкуренція була майже відсутня. Позитивна роль конкуренції в ринковій економіці проявляється в ряді функцій, які вона виконує: · по-перше, як переконає світовий досвід, конкуренція охоплює всі зв'язки виробництва і споживання, є єдино можливим засобом досягнення збалансованості між попитом і пропозицією і в кінцевому підсумку – суспільними потребами та виробництвом; · по-друге, конкуренція виконує функцію спілкування (кооперації) та

погодження інтересів виробників. У результаті поділу праці інтерес кожного з них пов'язаний і взаємодіє з інтересами інших товаровиробників. Через ринковий механізм конкуренція підпорядковує індивідуальні прагнення суб'єктів господарювання суспільним інтересам; · по-третє, конкуренція примушує товаровиробників знижувати індивідуальні виробничі витрати, що вимагає від підприємців постійного вдосконалення технічної бази виробництва, знаходження шляхів економії сировини, матеріалів, паливно-енергетичних ресурсів, робочого часу; · по-четверте, конкуренція стимулює підвищення якості продукції та послуг. Ця функція набуває особливого значення в нинішніх умовах розвитку науки й технології, коли кожному виробнику надається можливість удосконалювати споживчі якості виробів, відповідаючи на зростаючі потреби й зміну смаків споживача. Конкуренція спонукає виробників упроваджувати нові види продукції, а також модифікувати продукт; · по-п'яте, історично важливою функцією конкуренції є формування ринкової ціни. З її допомогою конкуренція забезпечує збалансоване співвідношення між суспільними потребами та суспільним виробництвом. Виконуючи ці функції, конкуренція безпосередньо впливає на ефективність виробництва, підвищуючи його технічний рівень, забезпечуючи поліпшення якості та розширення номенклатури продукції. В економічній літературі багато уваги приділяється вивченню конкурентоспроможності підприємств, а саме її складових та факторів. Під складовими розуміють компоненти, що встановлюють досягнутий рівень конкурентоспроможності, а під фактором – причини, які впливають на окремі складові конкурентоспроможності, здатні погіршити чи покращити загальні її результати.

Об'єктом вивчення логістики є матеріальні і пов'язані з ними інформаційні потоки. Актуальність цієї нової дисципліни і постійне зростання інтересу до неї зумовлені потенційними можливостями підвищення ефективності функціонування матеріалопровідних систем, які відкриваються із використанням логістичних знань. Логістика є прикладом системного підходу до вирішення проблем бізнесу. Це комплекс дій, який охоплює і поєднує всі сфери бізнесу для доставки товарів так, щоби задовольнити споживача і досягти мети діяльності підприємства. Логістика навчає збалансовувати кожен функціональну сферу і стежити, щоб жодна з них не перешкоджала іншим. Завдання логістики полягає в узгодженні фізичної дистрибуції і управлінні матеріалами для заощадження грошей і вдосконалення обслуговування. Логістика розробляє ретельно зважені та обґрунтовані пропозиції, які сприяють досягненню найефективнішої роботи підприємства, підвищенню його ринкової ставки і отриманню переваг перед конкурентами. Логістика передбачає системний підхід до інтегрованого та динамічного управління матеріальними, інформаційними та фінансовими потоками на підприємстві. Практичним інструментом для управління ефективністю, конкурентоспроможністю та організованістю підприємства як виробничо-збутової системи є створення логістичних інформаційних систем. Логістика є управлінням інформаційним потоком на підприємстві і в його оточенні з метою використання інформації для регулювання економічних процесів. Логістика використовує такі інформаційні технології: управління даними (data management — DM), електронний обмін даними (electronic data interchange — EDI), штрихове кодування (bar coding — BC), дистанційний доступ і комунікації (remote access and communication — RA&C).

В умовах зростання конкуренції актуальності набувають підходи до організації, планування та управління розподілом товарно-матеріальних ресурсів, які дають змогу ефективно адаптуватись до потреб споживачів. Успішність просування ресурсних потоків на ринках забезпечується ефективним управлінням товарними потоками. Логістика має інтеграційну функцію, що забезпечує поєднання усіх компонентів товаропровідної мережі ж від виробника до кінцевого споживача. Позиціонування логістичної підсистеми в цілісній системі забезпечення конкурентоспроможності підприємства обумовлено об'єктивною необхідністю її розвитку на засадах логістичних принципів і підходів. Значимість логістики зростає у відповідності до появи нових інноваційних виробництв та розширення масштабів існуючих в концепції оптимізації витрат та організації внутрішніх (експортних) ланцюгів поставок. Запровадження логістичних концепцій та інструментів відбувається як на окремих

ділянках виробництва, так і в цілому по всій організаційній структурі. Слід відмітити, основні серед них, такі як: ошадливе виробництво, електронна логістика, смарт-логістика.

Ошадливе виробництво - логістична концепція побудови виробництва на направлена на досягнення стратегічної мети та підвищення конкурентоспроможності підприємства. За рахунок впровадження концепції ошадливого виробництва (Lean production) прагнуть отримати зниження виробничих витрат, через усунення непродуктивних ланок накопичення витрат всередині виробництва (скорочення буферних витрат). На перше місце висувають вимогу до забезпечення високого рівня якості обслуговування клієнтів, що в свою чергу вимагає побудови ефективної підсистеми управління взаємодії з клієнтами (та іншими контрагентами) та формування підлаштованої бізнес-процесінгової моделі по управлінню запасами, складами, витратами, сервісними послугами. Ключовими елементами є дотримання стандартів та орієнтирів якості. Вартість продукту в такій системі формується з урахуванням витрат по всьому ланцюгу постачання за виключенням найбільш збиткових ділянок. В системі використовують контролінг та адміністрування процесів обслуговування, тим самим скорочують часові затримки.

Запровадження сучасних концепцій інформаційної логістики обумовлює використання е-логістики та смарт-логістики, які на сьогодні поєднують процеси отримання електронних даних з системою обліку та управління підприємством. Основним завданням е-логістики є можливість створити віртуальний ланцюг із продажів, зберігання та транспортування, коли взаємодія з клієнтом відбувається через мережу Інтернет. підсистемою електронної логістики є електронна комерція та логістика онлайн-торгівлі. Логістику онлайн-торгівлі можна визначити як оптимальне управління товаропросуванням матеріальних та супутніх потоків від постачальника до кінцевого споживача через Інтернет-простір. Закономірно відбувається процес переходу із матеріального простору у віртуальний, в наслідок чого виникають структурні зміни у складі витрат та переформатування видів діяльності. При цьому процедура купівлі-продажу переміщена у віртуальний простір через віртуальні контракти або смарт-контракти (технологія блок-чейн – створення записів в електронній обліковій книзі, що складаються із ланцюга інформаційних блоків і формуються за рахунок ідентифікації кожного учасника цього ланцюга). Електронна торгівля має можливості для швидкого розширення товарного асортименту, що в більшості не потребує понесення початкових витрат по утриманню запасів. Ця особливість в значній мірі сприяє підвищенню конкурентоспроможності підприємств на засадах електронної торгівлі порівняно зі звичайним ритейлом. Вагомим фактором залишається можливість працювати на віддалених місцях, що забезпечує гнучкість роботи з кадрами та обліковими реєстрами.

Смарт-логістика – це логістика, функціонування якої будується на смарт-підході в управлінні оптимальними ресурсними потоками з використанням сучасних інформаційно-комунікаційних технологій. Смарт-підхід поєднує операційні процеси з новітніми технологіями в автоматизації. В логістичний ланцюг впроваджуються схеми процесного управління в розрізі проектів та центрів відповідальності, а забезпечення їх оперативними (точними) даними покладено на сучасні технічні смарт-засоби. Основними перевагами смарт-логістики є: систематизація ресурсних потоків; чітка ієрархія відповідальності; швидка адаптацію в зовнішньому середовищі; висока технологічна мобільність; високий рівень контролю витрат; електронна комерціалізація бізнесу.

Таким чином, ефективна логістика підприємства є складовою підсистеми забезпечення конкурентоспроможності підприємства, що сприяє оптимізації витрат та налагодженню ефективних ланцюгів постачання та цінностей.